

eul_wid: jry-aa

Φανόδικος · Phanodicus

Fragments on Delian Legends

Ἀποσπάσματα περὶ τῶν Δηλίων Μύθων

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic

Dialect: Κοινή Koine

Domain: Ἱστορία History

Format: Πεζός Prose

t1-5b ΔΗΛΙΑΚΑ. Schol.

¹ ad Apollon. Rhod. I, 211: [Ζήτης καὶ Καλαΐς τ ε] Τούτους ἐκ διαφόρων τόπων συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις φασίν. Οἱ μὲν γὰρ ἐκ Θράκης, ὡς Ἀπολλώνιος, Ἡρόδωρος δὲ ἐκ Δαυλίδος Δουῖρις δὲ ἐξ Ὑπερβορέων. Καταλέγει δὲ τούτους καὶ Ἀντίμαχος. Φανόδικος δὲ ἐν α' Δηλιακῶν ἐξ Ὑπερβορέων φησὶν αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν πλοῦν. Idem I, 419: Περὶ τῆς Ὀρτυγίας Φανόδικος ἐν τοῖς Δηλιακοῖς ἱστόρηκεν. ^[5]

² Καὶ Νίκανδρος ἐν τρίτῃ Αἰτωλικῶν, ἐκ τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Ὀρτυγίας φησὶ τὴν Δῆλον ὀνομασθῆναι, γράφων οὕτως Οἱ δ' ἐξ Ὀρτυγίης Τιτηνίδος ὀρμηθέντες. Servius ad Virgil. ^[5]

³ Aen. VI, 14: Phanodicus Deliacon * Daedalum propter supra dictas causas fugientem navem conscendisse, et quum imminerent qui eum sequebantur, intendisse pallium ad adjuvandum ventos et sic evasisse. Illos vero qui insequabantur reversos nuntiasse pinnis illum evasisse. Diog. ^[5]

⁴ L. I, 31: Φανόδικος δὲ περὶ τὴν Ἀθηναίων θάλασσαν εὐρεθῆναι, καὶ ἀνενεχθέντα εἰς ἄστν, γενομένης ἐκκλησίας, Βίαντι πεμφθῆναι· διὰ τί δὲ, ἐν τῷ περὶ Βιάντος λέξομεν. Idem I, 82: Φανόδικος δὲ κόρας αἰχμαλώτους λυτρώσαντες Μεσσηνίας θρέψαι τε ὡς θυγατέρας καὶ προῖκας ἐπιδοῦναι καὶ εἰς τὴν Μεσσήνην ἀποστεῖλαι τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

^{5a} Χρόνω δὲ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ὡς προεῖρηται, τοῦ τρίποδος εὐρεθέντος ὑπὸ τῶν ἀλίων, τοῦ χαλκοῦ, ἐπιγραφὴν ἔχοντος «τῷ σοφῷ,» Σάτυρος μὲν φησὶ παρελθεῖν τὰς κόρας—οἱ δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν, ὡς καὶ Φανόδικος—εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰπεῖν τὸν Βιάντα σοφόν, διηγησάμενας τὰ καθ' ἑαυτάς. Καὶ ἀπεστάλη ὁ τρίπους· καὶ ὁ Βίας ἰδὼν ἔφη τὸν Ἀπόλλωνα σοφὸν εἶναι, οὐδὲ προσήκατο. Οἱ δὲ λέγουσιν ἐν Θήβαις τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἀναθεῖναι, ἐπεὶ ἀπόγονος ἦν Θηβαίων ἀποικίαν εἰς Πριήνην στειλάντων, ὥσπερ καὶ Φανόδικός φησι. Inscriptio marmoris Sigeensis: Φανοδίκου εἰμὶ τοῦ Ἑρμοκράτους τοῦ Προκολλησίου· κἀγὼ κρατῆρα κάπιστατον καὶ ἡθμόν ἐς πρυτανεῖον ἔδωκα μνήμα Σιγείεσσι· ἐὰν δέ τι πάσχω, μελεδαίνειν με, ὦ Σιγείῃς. ^[5]

^{5b} Καί μ' ἐπόεισεν Αἴσωπος καὶ ἀδελφοί.